

Actieplan Strategie ter Bescherming Noordzee Infrastructuur

Het kabinet is voortvarend aan de slag gegaan met de uitvoering van de kabinetsbrede *Strategie ter Bescherming van de Noordzee Infrastructuur*¹. Het doel van dit actieplan is om inzichtelijk te maken welke doelstellingen en mogelijke beleidsopties gekoppeld zijn aan de ambitie van het kabinet en welke activiteiten momenteel worden ontplooid voor de periode 2024 – 2025 om de bescherming van de Noordzee infrastructuur te verhogen.

Om uitvoering te kunnen geven aan het Actieplan Strategie ter bescherming Noordzee Infrastructuur heeft het kabinet besloten om voor de jaren 2024 en 2025 financiële middelen beschikbaar te stellen, zodat verder kan worden gewerkt aan de bescherming van de infrastructuur op de Noordzee. Met deze financiële middelen voor 2024 en 2025 worden geen onomkeerbare stappen gemaakt en wordt door het Programma Bescherming Noordzee Infrastructuur (PBNI) een projectmatige aanpak gehanteerd. Het is vervolgens aan het volgende kabinet om de weging te maken in hoeverre zij hieraan vervolg willen blijven geven.

Ambitie

De aandacht voor *maritime security*² is de afgelopen jaren toegenomen. Op de Noordzee spelen steeds meer vraagstukken die raken aan onze nationale veiligheid, van ondermijning en migratie tot aan de bescherming van onze vitale infrastructuur. De komende jaren wordt de infrastructuur voor energie en dataverkeer op de Noordzee fors uitgebreid en zal de afhankelijkheid van Nederland van deze vitale infrastructuur evenzeer flink toenemen. Het kabinet zet in op een robuuste aanpak om de bescherming van de Noordzee infrastructuur zowel nationaal als internationaal te kunnen borgen en waar nodig te verbeteren. Met oog op het realiseren van deze ambitie richt het kabinet zich op de volgende speerpunten:

1. Het bewerkstelligen van een duidelijke governance op zowel politiek-bestuurlijk als operationeel en tactisch niveau;
2. Het verbeteren van de detectie (*Maritime Situational Awareness (MSA)*) en duiding (*Maritime Situational Understanding (MSU)*) van (potentiële) dreigingen op de Noordzee;

¹ (Kamerstuk 22 450 nr. 118)

² Maritime security betreft het geheel aan maatregelen om personen, objecten of goederen te beschermen tegen bewust schadelijke invloeden in het maritieme domein. Het gaat om preventie en detectie van, respons op en bescherming tegen de dreiging van doelbewust destructieve acties die zijn gericht tegen onze territoriale fysieke, economische en ecologische veiligheid, sociale stabiliteit en internationale rechtsorde. Voorbeelden van dit soort acties zijn terrorisme, kaping, ondermijning, smokkel, sabotage, ongewenste buitenlandse inmenging en handelingen van statelijke actoren.

3. Het verhogen van de weerbaarheid door het verbeteren van informatie-uitwisseling en treffen van maatregelen om risico's te voorkomen en/of reduceren;
4. Adequaat voorbereid zijn om te kunnen reageren op dreiging en incidenten ten aanzien van de Noordzee infrastructuur;
5. Een goede samenwerking met private en publieke partijen, de Noordzee landen en andere bondgenoten.

Voor de periode 2024 – 2025 worden concreet de volgende acties in gang gezet:

- Het duidelijker beleggen van de politiek-bestuurlijke rollen, bevoegdheden en mandaten rondom Maritime security;
- Het inregelen van een veiligheidssysteem op de Noordzee;
- Het opstellen van een verbeterplan detectie;
- Een advies voor AI en nieuwe tech en voor duiding beeldopbouw;
- Opstellen convenanten tbv delen beeldopbouw;
- Opschalen sensorcapaciteit;
- Proeftuin beeldopbouw (FTE);
- Proeftuin beeldopbouw (ICT Hardware en software); Marktverkenning ICT systeem voor beeldopbouw;
- Advies opgaan proeftuin in MIK;
- Ontwikkelen afwegingskader voor Marsec randvoorwaarden aan Ruimtelijk Ontwikkeling;
- Innovatiefonds voor ontwikkeling MARSEC producten;
- Opstellen veiligheidseisen tbv aanleg nieuwe infra;
- Draaiboek ingericht voor waarschuwing en opvolging in de pre-crisissituatie;
- Responssysteem en - plannen mee ontwikkelen in relatie tot dreiging;
- Opstellen gezamenlijk opleidings-, trainings- en oefenprogramma;
- MARSEC kennisdag conferentie;
- MARSEC alliantie (inclusief kwartiermaker, projectsecretaris en communicatie);
- Personele en materiele kosten PBNI.

Een veilige Noordzee

De Noordzee is essentieel voor zowel onze economie als nationale veiligheid, is één van de drukst bevaren zeeën ter wereld en bevat een buitengrens van de EU. De zeescheepvaart omvat hier behalve handelsvaart ook diverse andere sectoren zoals visserij, zeescheepvaart, waterbouw, *offshore supply* en passagiers- en pleziervaart. Het vervoer van goederen over zee is voor Nederland als distributieland van cruciaal belang. Rotterdam is een van de grootste havens ter wereld en bedient het Europese achterland als doorvoerhaven. Op de bodem van de Noordzee liggen duizenden kilometers aan belangrijke datakabels ten behoeve van onze connectiviteit. Ook liggen er belangrijke gaspijpleidingen en elektriciteitskabels ten behoeve van energievoorziening. De Noordzee is ook de plek waar Nederland beoogt de grootste energietransitie voor Nederland te laten plaatsvinden. Het kabinet is van mening dat daarom extra aandacht moet zijn voor security. Bij de aanleg van nieuwe infrastructuur moeten maatregelen genomen worden om risico's te voorkomen of te reduceren. Verder zorgen de geopolitieke veranderingen en toenemende dreigingen ten aanzien van de infrastructuur ervoor dat we hier ook aanvullende maatregelen moeten treffen om een veiligere omgeving op zee te creëren en om de infrastructuur toekomstbestendig te maken. Voor de bestaande infrastructuur, maar ook voor die in de toekomst.

Nu het plan is om een groot deel van onze energievoorziening uit te breiden naar de zee, een noodzakelijke keus in het kader van de energietransitie, is het van belang om te beseffen dat dit zonder aanvullende maatregelen onze maatschappij extra kwetsbaar maakt. De Nederlandse Exclusieve Economische Zone (EEZ) is anderhalf keer groter dan het Nederlandse landoppervlak. De grootte van het gebied, weersomstandigheden, de omgevingsfactoren en specifieke internationale wetgeving (zeerecht) maken de Noordzee een complexe en potentieel risicovolle omgeving.

Nederland moet in staat zijn zich goed te verweren tegen deze dreiging nu en in de toekomst. Het kabinet wil toe naar een situatie waarin we nationaal en internationaal intensief samenwerken om beter in de gaten hebben wat er op de Noordzee gebeurt, waarin we adequaat en proportioneel reageren als het misgaat en waarin de sectoren aanwezig op de Noordzee weerbaar en robuust zijn.

Duidelijke governance

Actielijn 1: het bewerkstelligen van een duidelijke governance op zowel politiek-bestuurlijk als operationeel en tactisch niveau.

Hoewel Nederland rechtsmacht heeft ten aanzien van de vitale infrastructuur in haar EEZ geldt op zee andere wet- en regelgeving dan op het vasteland. Het Nederlandse zeegebied kent verschillende juridische zones, van de gemeentelijk ingedeelde kustzone, de territoriale wateren (binnen de 12 zeemijl) tot de exclusieve economische zone (EEZ), bestaande uit die delen van de Noordzee die dichterbij de Nederlandse kust liggen dan die van andere landen en tot maximaal 200 zeemijl uit de kust. Deze juridische afbakening geeft beperkingen aan de inzetmogelijkheden van overheden (bijv. met betrekking tot handhaving en openbare orde). Daarnaast hebben meerdere departementen hun eigen verantwoordelijkheid op de Noordzee. Onder coördinatie van minister IenW wordt gewerkt aan een integraal rijksbeleid ten aanzien van de Noordzee. Met betrekking tot het veiligheidsdomein is 'safety', het redden van mensen bijvoorbeeld bij een schipbreuk, goed georganiseerd met duidelijke afspraken. Ten aanzien van *maritime security* is geconstateerd dat de governance kan worden verbeterd.

De bestuurlijke verantwoordelijkheid voor veiligheid (security) op de Noordzee en de operationele bevoegdheden met betrekking tot het kunnen detecteren en mitigeren van een (potentiële) dreiging zijn op dit moment niet concreet genoeg. Operationele hulpverleners en private actoren hebben behoefte aan een duidelijke verantwoordelijkheidsverdeling op de Noordzee. Om op tactisch, operationeel en strategisch niveau die duidelijkheid te verschaffen, bij (dreigende) security incidenten op de Noordzee, moet de governance op alle niveaus worden verduidelijkt door onderstaande kernactiviteiten:

Kernactiviteiten

- Uitvoeren van een onderzoek naar een duidelijke verantwoordelijkheidsverdeling en governance waarin ook worden betrokken: de voor- en nadelen van een mogelijke nationale autoriteit voor de Noordzee en de wijze waarop de veiligheidsregio's op land werken;
- Voorleggen van een voorstel ter besluitvorming voor een duidelijke verantwoordelijkheidsverdeling en governance ten aanzien van MARSEC op de Noordzee (ten aanzien van Noordzee-infrastructuur);
- Vastleggen van de verantwoordelijkheden en rollen ten aanzien van MARSEC op de Noordzee in een governance document;
- Vastleggen van operationele werkafspraken ten aanzien van MARSEC in een *convenant* tussen betrokken partijen (marine, Kustwacht, Openbaar Ministerie, politie, douane, ILT, de KMar en inlichtingendiensten).

Verbeteren van detectie en duiding op de Noordzee

Actielijn 2: het verbeteren van de detectie (Maritime Situational Awareness (MSA)) en duiding (Maritime Situational Understanding (MSU)) van (potentiële) dreigingen op de Noordzee.

Een actueel en gedegen dreigingsbeeld is een cruciale randvoorwaarde voor een effectieve bescherming van Noordzee infrastructuur. Voor het opbouwen van een dreigingsbeeld is detectie- en analysecapaciteit nodig. Uit recent en nog lopend onderzoek is gebleken dat data-inwinning en data-analyse en duiding ten behoeve van *Maritime Situational Awareness (MSA)* en *Maritime Situational Understanding (MSU)* verbeteringen behoeft. Om een verbeterde dreigingsanalyse te kunnen bewerkstelligen en middelen doelgericht in te kunnen zetten is een intensivering in de beeldopbouw en analyse nodig. Dit vergt bundeling van data, informatie en expertise van publieke en private partijen.

Het voornemen van het kabinet is om op de Noordzee de dekkingsgraad van sensoren boven en onder water te vergroten, de informatiedeling binnen de publieke sector en tussen publieke en private partijen te optimaliseren, zowel nationaal als internationaal, beschikbare informatie te analyseren en te koppelen aan het dreigingsbeeld en dit te integreren en nieuwe afspraken te maken rondom alerteren en opvolging. Binnen de in te richten publiek-private samenwerking (*actielijn 5*) moet worden onderzocht welke data, informatie en expertise beschikbaar zijn, samengebracht kunnen (en mogen) worden en hoe deze kunnen bijdragen aan de benodigde beeldopbouw. In samenwerking met de omliggende Noordzeelanden moet worden afgesproken welke informatie tussen landen gedeeld kan worden, en op welke wijze.

Het PBNI heeft in afstemming met sectorpartijen en de Kustwacht een plan van aanpak opgesteld voor verbetering van MSA en MSU, op basis waarvan adequate preventieve en responsieve weerbaarheidsmaatregelen kunnen worden genomen om de infrastructuur op de Noordzee beter te beschermen. Dit plan van aanpak bestaat uit drie hoofdactiviteiten: (i) vastleggen van afspraken met alle betrokken partijen over het delen van informatie (*zie actielijn 5*), (ii) instellen van een privaat-publieke overlegstructuur om de relevante informatie te delen (*zie actielijn 5*), en (iii) opbouwen van structurele capaciteit voor het delen van informatie, monitoring, analyse en duiding. Met dit plan wordt op korte termijn, door data en informatie bij elkaar te brengen en deze te analyseren, een verbeterde beeldopbouw gerealiseerd. Vervolgens kan stapsgewijs worden toegewerkt naar een systeem waarmee de Noordzee 24/7 kan worden gemonitord. Het uitbreiden van de detectie en duiding op de Noordzee vergt een gefaseerde aanpak, die deels ook afhankelijk is van beleidskeuzes die nog gemaakt moeten worden.

Kernactiviteiten

- Opstellen van een *verbeterplan detectie- en analysebehoefte* in prioritaire gebieden op de Noordzee met een verhoogd risicobeeld. Op basis van een gap-analyse ten aanzien van de huidige dekkingsgraad van sensoren. Dit plan is vertrouwelijk omdat het kritieke kwetsbaarheden in kaart brengt;
- Realiseren van *uitbreiding van sensorcapaciteit* (AIS, radar, onderwatersensoren, actieve en passieve satellietensensordata) en actief inzetten bij prioritaire gebieden ten behoeve van de beeldopbouw 24/7;
- Uitvoeren van een *juridische analyse* om de (on)mogelijkheden van en randvoorwaarden voor data- en informatiedeling in kaart te brengen;
- Opstellen van een *convenant* ten behoeve van het delen (publiek-publiek en publiek-privaat) van informatie voor een gezamenlijke beeldopbouw, verwerking

- van data en transparantie binnen een nog op te richten publiek-private MARSEC Alliantie;
- Uitvoeren van het plan van aanpak opgesteld voor verbetering van MSA en MSU door het inrichten van een *proeftuin* om te komen tot een *permanente organisatie* voor beeldvorming, detectie en duiding van (potentiële) dreigingen tegen infrastructuur op de Noordzee, waarin wordt gewerkt aan:
 - Verbeteringen analysetools en duiding ten aanzien van actueel dreigingsbeeld;
 - Integratie van data van publieke en private partijen en bondgenoten;
 - Integratie en analyse data andere Noordzeelanden ten behoeve van een (actueel) beeld;
 - Analyse en aanpassing responsecapaciteit ten behoeve van effectieve inzet (KW, CZSK, NP).

Verhogen van de weerbaarheid

Actielijn 3: het verhogen van de weerbaarheid door het verbeteren van informatie-uitwisseling en treffen van maatregelen om risico's te voorkomen en/of reduceren.

Het kabinet is van mening dat MARSEC meer aandacht behoeft binnen het nationale veiligheidsdomein. Het is van belang om op zowel tactisch, operationeel als strategisch niveau, ook bij de private sector, partijen bewuster te maken van de risico's en noodzakelijke maatregelen, zodat alle betrokken partijen een eigen aanpak kunnen ontwikkelen vanuit hun eigen verantwoordelijkheid.

Het kabinet zet daarom in op het delen van het actuele dreigingsbeeld bij relevante betrokken partijen, met als doel de sector en andere Noordzee-partners in staat te stellen zichzelf beter te beschermen tegen dreigingen.

Het kabinet wil de rolverdeling tussen publieke en private partijen verduidelijken om de aansluiting tussen beide te verbeteren en duidelijkheid te bieden voor toekomstige ontwikkelingen. Daarbij wil het kabinet de private partijen voorzien van handelingsperspectief om invulling te geven aan weerbaarheid verhogende maatregelen die passen bij de actuele dreiging en die tevens gericht zijn op het mitigeren van risico's in crisissomstandigheden. Door middel van deze maatregelen wordt gewerkt aan de verhoging van de weerbaarheid van de infrastructuur op de Noordzee.

Kernactiviteiten

- Het opstellen van een dreigingsbeeld Noordzee waarin de betrokken partners dreigingen, weerbaarheid en veiligheidsbelangen i.r.t. Noordzee specifiek beschouwen;
- Het ontwikkelen van capaciteit en een structuur om een *periodieke update over dreigingsbeeld* aan de sector en relevante overheidspartijen te verstrekken;
- Aansluiten bij en waar nodig toevoegen aan de implementatie van NIS2, CER, Netcode en de aanpak vitaal;
- Het opstellen van *veiligheidseisen* die bij de aanleg van nieuwe infrastructuur verplicht worden gesteld, om *security by design* te bevorderen;
- Het stimuleren van innovatie, research en development en kennisdeling binnen de Nederlandse maritieme sector door het organiseren van *netwerkmomenten* en het faciliteren van kennisdeling;
- Het, in afstemming met de private sector, in kaart brengen van *aanvullende* maatregelen die genomen kunnen worden om risico's te voorkomen of te reduceren.

Adequate crisisbeheersing

Actielijn 4: adequaat voorbereid zijn om te kunnen reageren op dreiging en incidenten ten aanzien van de infrastructuur op de Noordzee

De overheid heeft een nationaal crisisbeheersingsbeleid met bijbehorend stelsel van de nationale crisisorganisatie, zoals vastgelegd in het Nationaal Handboek Crisisbesluitvorming. Ook is er meer specifieke bestaande planvorming inzake crisisbeheersing voor incidenten op de Noordzee. Tevens zijn voorbereidende maatregelen getroffen bij de betrokken organisaties. Het kabinet constateert dat in crisisbeheersing ten aanzien van de Noordzee de afgelopen decennia de focus op 'safety' en milieu-incidenten lag. Door de ontstane geopolitieke ontwikkelingen en dreigingen is er behoefte aan een separate planvorming omtrent MARSEC-incidenten.

Daarom is het kabinet van mening dat MARSEC zoveel als mogelijk een plek moet krijgen in bestaande crisisplannen. Het kabinet zet daarnaast ook in op een gedeeld draaiboek, om zo alle betrokken partijen op nationaal en regionaal niveau van een sector-overstijgend handelingskader te voorzien. Daarnaast is een specifiek draaiboek nodig voor dreigingen op de Noordzee, waarin ook rekening wordt gehouden met het mitigeren van hybride dreigingen³. Om beter te kunnen reageren op een incident of dreigingen dienen de betrokken organisaties uitgerust te worden voor de aan hen toebedeelde MARSEC-taak en te worden voorzien van voldoende handelingsperspectief en middelen om deze MARSEC-taak uit te kunnen voeren bovenop hun reeds bestaande taken.

Kernactiviteiten

- Aansluiting zoeken bij trajecten van *nieuwe crisisplannen* en ontwikkelingen zoals de Contourennota Crisisbeheersing, zodat MARSEC hierin een plaats krijgt;
- Een gezamenlijk draaiboek opstellen waarbij rol- en taakverdeling, handelingsperspectieven, sleutelbesluiten, informatielijnen en dilemma's worden uitgewerkt;
- Het *inventariseren van uitvoeringsorganisaties* die een MARSEC-taak (zouden moeten) hebben met bijbehorende taakomschrijving en capaciteitenanalyse;
- Het opstellen van een *gezamenlijk* opleidings-, trainings- en oefenprogramma (OTO);
- Het uitvoeren van een *onderzoek naar interoperabiliteit* van communicatie- en informatiemiddelen en bijbehorende randvoorwaarden definiëren;
- Het ontwikkelen van een *responsstelsel en responsplannen* in relatie tot dreiging.

Samenwerking

Actielijn 5: een goede samenwerking met private en publieke partijen, de Noordzee landen en andere bondgenoten.

De veiligheid van de Noordzee is in grote mate afhankelijk van goede samenwerking tussen publieke en private partijen, en met bondgenoten en onze buurlanden. Samenwerking is een thema dat door alle bovenstaande actielijnen heen loopt.

³ Een hybride dreiging is een dreiging waarbij de tegenstander een mix van civiele en militaire instrumenten gebruikt. Dit kunnen bijvoorbeeld hackaanvallen zijn, het doen van ongewenste investeringen in bedrijven, militaire intimidatie, of het verspreiden van desinformatie.

Samenwerking is essentieel voor efficiënte crisisbeheersing, voor de doorontwikkeling van onze kennis, kunde en expertise op het gebied van MARSEC en voor de veiligheid van onze Noordzee, die van Europa en van het NAVO-bondgenootschap.

Momenteel vindt er al constructieve samenwerking plaats tussen bondgenoten en in publiek-private samenwerkingsverbanden. Het kabinet ziet kansen om als Nederland internationaal positie in te nemen op het gebied van MARSEC en actief bij te dragen aan het NAVO-bondgenootschap en de Europese Unie.

Kernactiviteiten

- Opzetten van een MARSEC-alliantie (publiek-private samenwerking), o.a. ter bevordering van informatiedeling, kennisopbouw en innovatie binnen de sectoren;
- Vaststellen van een *Joint Declaration of Intent for Protection of the North Sea* met de Noordzee buurlanden teneinde samenwerking tussen de Noordzeelanden te stimuleren door informatie uitwisseling te verbeteren, gezamenlijk kennis op te bouwen en waar mogelijk gezamenlijke regelgeving opstellen;
- 'Best practices' delen met bondgenoten en internationale publiek-private samenwerkingsverbanden;
- Nederland positioneren als subject matter expert en actief participeren aan de internationale samenwerking op dit gebied;
- Een actieve rol aannemen in internationale gremia over MARSEC en de bescherming van offshore en subsea infrastructuur.

Verantwoordelijkheden

- IenW coördineert de uitvoering van het interdepartementale Programma Bescherming Noordzee Infrastructuur;
- IenW treedt op als coördinerend departement voor beleidsontwikkeling en ruimtelijke ordening op de Noordzee en heeft een overkoepelde verantwoordelijkheid voor de diverse Noordzee programma's en is verantwoordelijk voor de uitvoering Kaderrichtlijn Mariene Strategie (met LNV) en de Kaderrichtlijn Maritieme Ruimtelijke Planning;
- IenW is verantwoordelijk voor de scheepvaartveiligheid en het mariene milieu op de Noordzee. In dat kader is IenW tevens verantwoordelijk voor de ongevallenbestrijding op de Noordzee. Tevens is IenW verantwoordelijk voor een goede beveiliging van de zeehavens. Verder is IenW coördinerend opdrachtgever in het Kustwachtverband en medeopdrachtgever voor Kustwachttaken Dienstverlening, Handhaving en *Maritime Security* (met JenV en Defensie);
- Defensie heeft een formele Defensietaak op de Noordzee, bestaande uit het opdoen van beeldopbouw en het escorteren van niet-NAVO of niet-partner eenheden door de Nederlandse EEZ, indien daar aanleiding voor is. Verder is Defensie mede-opdrachtgever *Maritime Security* in Kustwachtverband en beheerder van de Kustwacht. De Koninklijke Marechaussee is een van de samenwerkende diensten in het Kustwachtverband. Tot slot voert de MIVD inlichtingen- en dreigingsanalyses uit (in samenwerking met AIVD);
- EZK is verantwoordelijk voor 6 vitale processen: (1) "transport, distributie, productie, hervergassing en opslag van gas op land en op zee", (2) "opslag,

transport, raffinage en behandeling van ruwe olie en aardolieproducten", (3) "transport distributie en productie van elektriciteit op land en op zee" en (4) "internet en datadiensten", (5) "internettoegang en dataverkeer", (6) "spraakdienst en sms". EZK is daarmee ook sectorverantwoordelijk voor de implementatie van de CER-richtlijn en de NIS2 richtlijn voor haar sectoren. EZK zet daarnaast vanuit haar (systeem)verantwoordelijkheid ook in op de digitale weerbaarheid en economische veiligheid van de telecom- en ICT sector, het bedrijfsleven, consumentenbeleid en voor kennis- en innovatiebeleid;

- In het kader van de energietransitie is EZK trekker van Routekaart Windenergie op Zee 2030. Daarnaast werkt EZK samen met de North Sea Power Hub. EZK is verantwoordelijk voor de gasinfrastructuur op zee en kan volgens de genoemde wetgeving de eigenaren verplichten tot het nemen van maatregelen. EZK onderzoekt de rol en positie van staatsdeelnemingen en netbeheerders in relatie tot waterstofproductie, ontwikkelt een instrumentarium om opschaling van groene waterstofproductie in relatie tot windenergie op gang te brengen en onderzoekt de ecologische effecten daarvan voor de Nederlandse Noordzee. EZK wordt door RWS geadviseerd over leidingen die onder de Mijnbouwwet vallen. EZK verkent samen met IenW de mogelijkheden tot het vormen van energiehub's op zee voor het toekomstige energiesysteem. EZK is verantwoordelijk voor de aansluiting van op zee gewonnen energie op land. EZK is medeopdrachtgever voor het Kustwachtverband, met name voor Staatstoezicht op de Mijne. EZK is ook trekker van de sectoragenda Maritieme Industrie;
- JenV heeft stelselverantwoordelijkheid en is politiek verantwoordelijk voor de politieorganisatie en heeft daarbij een financierende en regisserende rol ten aanzien van de politie. Daarbij zijn drie verschillende verantwoordelijkheden te onderscheiden: 1. de inrichting, werking en ontwikkeling van het politiebestedel; 2. bevoegdheden en het beheer ten aanzien van de politie, waarbij over alle beheeraangelegenheden algemene en bijzondere aanwijzingen gegeven kunnen worden en 3. stelt vanuit de beleidsverantwoordelijkheid ten minste één keer in de vier jaar de landelijke beleidsdoelstellingen van de politie vast". Binnen het Kustwacht samenwerkingsverband is JenV mede opdrachtgever voor Maritime Security en de coördinatie van de handhaving. Verantwoordelijk voor beleidsontwikkeling in strafrechtketen en grensbewaking. De NCTV heeft een coördinerende rol voor de bescherming van de nationale veiligheid en vitale processen, het bevorderen van de weerbaarheid tegen statelijke dreigingen en coördineert de nationale crisisbeheersing;
- BZ vertegenwoordigt de NL belangen in internationale gremia en coördineert de inbreng in internationale gremia;
- Ieder betrokken departement en uitvoeringsorganisatie is en blijft verantwoordelijk voor haar eigen aandeel in relatie tot de bescherming van de Noordzee Infrastructuur, zowel beleidsmatig, operationeel als financieel. De activiteiten die uit het PBNI voortkomen zullen in het kader van het programma structureel worden belegd langs de lijnen van de beleidsverantwoordelijkheden die in het kader van het governance-model in kaart worden gebracht.

Implementatie Actieplan

Het Programma Bescherming Noordzee Infrastructuur coördineert en monitort de voortgang van de activiteiten. Het programma kent een looptijd van 2 jaar (2024-

2025). Binnen het programma zal er worden gekeken hoe en waar de elementen uit het actieplan ook na afsluiting van het (tijdelijke) programma voortgang hebben in de bestaande structuren. Ook wordt een voorstel gedaan waar de coördinatie van het dossier 'Bescherming Noordzee Infrastructuur' het beste belegd kan worden.